

strengere og maaske ogsaa et mere tarveligt Liv, end disse Fiskere ere henviste til at føre. Jeg antager, at Fiskerne ved det aabne Hav i alt Fald ikke kunne siges i det Hele at være bedre stillede i økonomisk Henseende end Fiskerne ved Fjordene, og jeg tror altsaa ikke, at man af Medlidenhedshensyn overfor disse har nogen Grund til at træffe saadan Bestemmelse. Forsaa vidt man har ment, at den er nødvendig for Bevarelsen af Fiskeriet paa disse Bunde, tror jeg heller ikke, at det er Tilfældet. Beskyttelsen mod Opfiskning i disse Bunde maa søges i de almindelige Bestemmelser, og jeg har ingen Forhaabning om, at de Fiskere, der bo ved Kysterne af Fjordene, ville udøve Fiskeriet paa en for Fiskene mindre fordelelig Maade end den, hvorpaa andre Fiskere, naar de faae Udgang til Fjordene, ville udøve det. Det maa erindres, at der er Fjorde af en overordentlig Udstrækning, og at efter Kommissionens Forslag Udgang til at fiske i Fjordene er givet alle de Omboende, enten de bo nærmere ved eller fjernere fra det Sted, hvor Fiskeriet agtes udøvet. Næsfjorden skulde saaledes være forbeholdt til lige Deling mellem de Omboende, baade dem, der bo ved Holbæk Fjord, og dem, der bo ved Roskilde Fjord; men det vil dog forekomme mig beynnderligt, om en Mand, der bor ved Roskilde Fjord, skulde have en særegen Udgang til at fiske i den Del af Næsfjorden, der ligger imellem disse Fjorde. Jeg kan ikke indse, hvad der skulde begrunde en større Ret for ham end for andre Fiskere, der bo udenfor Fjorden. Men dertil kommer, at jeg tror ikke, at denne Mand vilde være henvist til paa saadanne Steder at bruge nogen sær lempelig Fremgangsmaade. Han vilde ganske oist bære sig ad ligesom enhver anden forstandig Udøver af Fiskeri, ved nemlig indenfor de fastsatte Grændser at gjøre sig Fiskeriet saa nyttigt som muligt; jeg tror ikke, at han vilde tage noget Hensyn til senere eller efterkommende Fiskere. Nei, det er de almindelige Beskyttelsesregler, som ere givne i Loven, der skulle komme Fiskeriet i Fjorden til Gode lige saavel som Fiskeriet paa andre Steder. Det er i dem, man skal søge sin Betyggelse for, at der ikke bliver gaaet Fiskeriet for nær, og at det ikke ødelægges, og til denne Slags Bestemmelser hører den, som er optagen baade i Kommissionens og i Regjeringens Forslag, at Malevaad ikke maa bruges i Fjordene. Det er en Bestemmelse, som den ærede Landstingsmand for 8de Kreds (Breinholt) havde megen Betænkelighed ved. Jeg skal i Almindelighed med Hensyn til de Hensstillinger, der ere gjorte til Regjeringen om at vise Imødekommen ved Sagens Behandling her og i Udvalget, sige, at den imødekommende Maade, hvorpaa man her har modtaget Lovforslaget, ganske vist gjør det til Pligt for mig under Sagens senere Behandling at tage under nøie Overveielse, hvorvidt jeg i saa Henseende kan gaa.

Jeg har dog rigtignok en Følelse af, at det ærede Medlem kommer til at staa temmelig i Minoritet i dette Spørgsmaal. Brugen af Malevaad i det Hele er Noget, som baade Kommissionen og overhovedet alle Fiskerityndige have yttret den stærke Frygt for, ikke alene fordi de slæbes hen ad Bunden og derved frembringe de skadelige Virkninger, der ere noksom bekjendte, og som jeg ikke her skal gjentage, men ogsaa fordi Maskerne ere saa smaa, at de opfiske Yngelen i betydelig Mængde. Disse Malevaad ere ganske vist baade af Kommissionen og andre Fiskerityndige ansete for overmaade farlige Redskaber, og med al Villie til at imødekomme det ærede Medlem frygter jeg for, at vi, hvis vi gif den af ham antydede Bei, til Syvende og Sidst vilde komme til at blive i Minoritet. Smidstid vil Sagen jo blive Gjenstand for en nærmere Overveielse, og jeg skal ikke unblade at yde mit Bidrag til denne. — Den ærede første Læser (Mourier-Petersen) savnede i § 1 en Bestemmelse om, hvad der skal forstaaes ved „danst Søterritorium“. I Kommissionens Forslag var der ganske vist en Bestemmelse, hvorefter Territoriet skulde strække sig en Smil fra Kysten; men jeg har ikke fundet det rigtigt at optage denne Bestemmelse i Loven. Det er jo nemlig klart, at en saadan Bestemmelse ikke her kunde tages paa nogen effektiv Maade, idet Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvor langt det danske Søterritorium til enhver Tid strækker sig, ikke beror paa den danske Lovgivningsmagts Bestemmelse, men efter de gjældende internationale Regler maa træffes i Forbindelse med andre Magter, som ere interesserede i Spørgsmaalet. Afgjørelsen vil jo derimod altid kunne træffes af administrativ Bei. — Det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Bonnie) havde nogen Tvivl om, hvorvidt Kontrollen vilde være tilstrækkelig stærk. Jeg skal i den Henseende bemærke, at naar det ærede Medlem sagde, at den Kontrol paa Fjordene, der skulde oprettes, kun vilde komme til at bestaa af Politimesteren og en Fiskerifoged, saa er det ikke ganske nøjagtigt. Lovforslaget nævner nemlig Fiskerifogeder, og der vil altsaa være Leilighed til at ansætte flere Fogeder, hvor man finder, at det er nødvendigt, ligesom jo overhovedet Vedtægterne ville tillade at give Tilsynet den Styrke og det Omfang, som man mener, det bør have. Jeg tror derfor i det Hele taget ikke, at Loven lægger nogen Hindring i Veien for et virkelig effektivt Tilsyn med Fiskeriet i Fjordene. Hvad Limfjorden angaar, forholder det sig muligt saaledes, som ogsaa udtalt af et andet æret Medlem (Breinholt), at der vil blive stillet større Krav til Kontrollen, naar Bestemmelsen om de laasede Bunde vedtages; det er jo imidlertid en Sag, som vil kunne gøres til Gjenstand for nærmere Overveielse i et eventuelt Udvalg. Hvad Kontrollen paa Havet angaar, da har jeg allerede ved Lovforslagets Forelæggelse fremsat de Grunde, hvorfor Regjeringen ikke har troet at kunne gaa ind paa de Forslag,